

Preek 22mrt2020; 9.30 Waarder

Ps. 121

Psalm 121 is geschreven voor mensen die op weg waren naar de tempel in Jeruzalem. Ze konden dit lied dan onderweg zingen. En door alleen, of met elkaar te zingen – kun je geloof uiten. Maar zing je het ook naar binnen.

Lezen Psalm 121

Gemeente van onze Heer Jezus Christus,

Psalm 121 is een rijke psalm. Hij is verbonden met de kerken in Waarder, het eerste deel staat in het kerkzegel van onze kerk – en van de NH kerk...

Psalm 121 is voor mij ook bijzonder. Want vers 5 is onze trouwtekst – 23 jaar geleden nooit gedacht dat ik daar zelf nog eens over zou preken...

Psalm 121 is een geloofslied – voor mensen onderweg. Deze psalm wil ons houvast geven. En dat hebben we nodig – ik merk dat we daar in deze dagen naar op zoek zijn.

Wij mensen denken vaak dat we grip op de dingen hebben. Grip op het leven – grip op situaties. Maar het is nu haast omgekeerd – het virus heeft grip op óns.

En daarmee verliezen we grip ons leven – op ons sámenleven. Het leven valt stil. De economie krijgt harde klappen *verschillende gemeenteleden gesproken – voor wie dit financiële gevolgen heeft*

Maar er zijn ook andere zorgen. Over onze gezondheid. Wat gebeurt er als ik ziek wordt?

We zijn trots op onze gezondheidszorg – en terecht, er wordt door velen keihard gewerkt. Maar als er veel zullen komen – hoe moet het dan gaan? Daar kun je zorgen over hebben.

Alles wat gebeurt – zorgt voor vragen. Zorgt voor verwarring. Hoe kunnen we hiermee omgaan?

Belangrijk is om de voorschriften van de overheid op te volgen. En de aanwijzingen heel serieus te nemen. Want het virus kan zich snel verspreiden. We proberen dat ook als gemeente te doen.

Maar we kunnen meer. Juist nu komt het er op aan. Dat we onze ogen richten op God. En dat laat de dichter van deze psalm zien.

De pelgrimsreis naar Jeruzalem was vol gevaren. Je kon rovers tegenkomen, of wilde dieren. Maar ook de bergen zelf kunnen gevaarlijk zijn – één misstap en je kunt een stuk naar beneden vallen.

De dichter is op reis naar Jeruzalem. Jeruzalem lag op een hoogte. De dichter kijkt omhoog en vraagt zich af: waar komt mijn hulp vandaan? Op wie kan ik vertrouwen op deze reis? Je kijkt omhoog in het besef van afhankelijkheid. Je kunt niet alles overzien en je vraagt je af: wie is er bij mij op deze reis?

En dan antwoordt de dichter: het is de HEER, de God van Israël, Hij is mijn hulp. Bij Hem komt mijn hulp vandaan.

ONO bergen verbonden met het goddelijke – de HEER gaat dit te boven – Hij is de maker van de bergen

Hemel en aarde verwijzen naar alles wat bestaat. Ze verwijzen naar de Maker – de Schepper – God zélf.

Zo is deze psalm een oproep. Om je als pelgrim te richten op God. Wij zijn allemaal pelgrims. Ons leven is een reis. We zijn mensen onderweg naar Gods toekomst. In het Nieuwe Testament wordt de toekomst van God vergeleken met het vaderland waar de pelgrim straks thuiskomt. *Troostvol – ziekte en dood hebben niet het laatste woord*

Dat is de hoop waar deze dichter van leeft.

Maar er zit ook nog iets lastigs in deze psalm – 3A – 7A

Misschien denk je wel – hoe zit dat dan?

Als je dat zo hoort – betekent dat dan dat je niets kan overkomen als je in God gelooft? Dat God een permanente bescherming is tegen al het kwaad?

Daar lopen we mee vast. Mensen die in God geloven kunnen het in het leven ook heel moeilijk hebben. We kennen daar allemaal wel voorbeelden van. Of we herkennen het uit ons eigen leven. Mensen die in God geloven kunnen heel erge dingen meemaken. Net als mensen die niet in God geloven. Daarin verschillen we niet zoveel van elkaar. We komen allemaal op momenten te staan voor de vraag: waarom overkomt mij dit? God, waar bent U? Het geloof in God zorgt er niet voor dat je een leven hebt als een glijbaan.

Roetsj naar beneden

De vraag is ook of de dichter dat met deze zin bedoelt. De vraag is of de dichter bedoelt dat de gelovige niets zal overkomen op zijn levensweg.

Als je dit leest moet je eerst goed beseffen in welke omstandigheden de dichter dit heeft opgeschreven. Het gaat over een pelgrim op weg naar Jeruzalem. Daar stond de tempel, het heiligdom van God. Het is dus een lied van een gelovige die op weg is om zijn God te ontmoeten. En op die weg belijdt hij dat er geen dingen zullen zijn die hem bij God vandaan kunnen houden. Omdat God hem op deze weg bewaart. Er is niets dat hem kan scheiden van de liefde van God. Hij weet zeker: God bewaart mij op mijn geloofsweg.

Er kan hem van alles overkomen. Er kan je in een mensenleven van alles overkomen. Bergen van gevaar kunnen op je af komen. Je kunt je bedreigd voelen. Je kunt het idee hebben dat je wankelt, dat je wegglijdt in de diepte. Maar God laat je niet wegglijden. De HEER bewaart je in wat je gelooft. Niets kan verhinderen dat je uiteindelijk thuiskomt – en de Vader je omarmt.

Lied 'wat de toekomst' – Jacqueline vd Waals - leer mij volgen - neem mijn hand in uwe handen en geleid mij als een kind – begrijp je alleen als je weet dat ze dit schreef toen ze dodelijke ziekte had – groot geloofsvertrouwen

Dat is het vertrouwen waar de dichter over zingt. De vraag is dan: hoe weet de dichter dat? Hoe weten wij dat dit echt zo is? Daarvoor moeten we kijken naar het woord wachten. 6x staat in deze psalm het Hebreeuwse woord voor wachten en waken. En wat doet nu een wachter, een bewaker? Een wachter is iemand die zijn leven voor je inzet. Een wachter is iemand die zijn leven geeft voor de veiligheid van anderen.

De bewaker van een stad heeft de verantwoordelijkheid om te waken over de stad. Hij staat op zijn post – en kijkt uit naar de omgeving.

De wachter staat met zijn leven in voor het welzijn van de inwoners van de stad. Als hij een fout maakt – als hij in slaap valt. Dan kan de vijand zomaar binnen komen.

De wachter staat met zijn leven in voor een ander.

Je leven geven voor het welzijn van anderen – dat is nogal wat

Film la vita est bella

De dichter van deze psalm zegt: God is jouw wachter. God is degene die zijn leven voor jou inzet. En Hij sluimert en slaapt niet. *24/7 staat Hij op wacht...*

Ironisch naar Babylonische goden – daar waren slapende goden een thema...

Maar de God van de Bijbel is anders zegt de dichter. Hij slaapt niet – Hij zet zich voor ons in.

Over een paar weken hopen we Goede Vrijdag en Pasen te vieren. Vandaag is het de 4^e zondag van de veertigdagentijd. De kleur is roze, omdat we uitkijken naar het wit van de opstanding, breekt dit al een beetje door het paars heen...

En op Goede Vrijdag zien we op de meest diepe manier hoe God zich voor de mens heeft ingezet. Hoe Jezus Christus, de Zoon van God, zijn leven heeft gegeven. Vorige week hoorden we het. Jezus als de Goede Herder – die zijn leven geeft voor de schapen. Het is een prachtig beeld. God laat ons door Jezus zien dat Hij er alles voor over heeft om ons te bewaren. Door onze eigen keuzes dwalen we bij God vandaan. Maar Jezus heeft vrijwillig zijn leven gegeven zodat wij bij God terug kunnen komen.

De dichter is op weg naar Jeruzalem om daar God te dienen. Hij weet dat God vergeeft. Hij weet dat Gods liefde groter is dan onze fouten. Hij weet dat je bij God met een schone lei opnieuw kunt beginnen. Dat je fouten je niet onbarmhartig worden nagedragen. Maar dat er bij God vergeving is.

De dichter geeft ons mee – God is onze – uw, jouw en mijn bewaarder. De wachter die niet opgeeft.

Hij zal mijn geloof bewaren en er is niets dat mij van deze God kan scheiden.

God staat voor ons in - van het begin tot het einde van je leven. Ook in deze verwarrende tijden. Waarin er onzekerheid is. Die onzekerheid verdwijnt niet zomaar. Maar we laten we al onze vragen – al onze angst – al onze twijfel en zorgen. Overgeven aan God – die het waard is om gelovig op te vertrouwen. He's got the whole world in His hands.

Hij is het waard om te volgen. Hij is het waard om gelovig op te vertrouwen.

Door golven heen – door storm en nacht – leidt mij Uw hand, U blijft nabij.

Amen